

Litterointi

Paula Huhtasen haastattelu

Lintujen laulua, askeleita soratiellä.

Paula Huhtanen

Vallankumous Vahalandessa.

Traktori käynnistyy.

Paula Huhtanen

Kylätoiminta on sellainen suoran toiminnan tapa, jolla kylät saavat äänensä kuuluviin.

Toimittaja Joni Hakasalo

Ensi vuonna 130 vuotta täyttävä Vahalahden kyläkoulu seisoo hiljaisena Sarkolan kylässä Nokialla. Paula Huhtanen on Sarkolan kyläyhdistyksen puheenjohtaja ja kuvataiteilija. Hän oli johtamassa kyläyhdistystä, kun se päätti vuokrata viime kesänä lakkautetun kyläkoulun itselleen kulttuurikäyttöön.

Paula Huhtanen

Tietysti siinä kun oli se uhka, että koulutoiminta loppuu kylällä, niin totta kai se herätti täällä kylällä niinku vastustusta ja tarpeen niin kun reagoida vahvastikin siihen uhkaan. Ja kyllähän siinä kieltämättä niin kun melkoinen rintama nousi. Ja tähän koulutoiminnan olemassaoloon ja sen puolustamiseen tartuttiin aika hanakasti, voi sanoa, todella hanakasti.

Ja koulutoiminta kun sitten toukokuussa lakkasi niin tuo hiekkatie ja Sarkolan tie, voin sanoa, että hiljeni. Siellä ei enää niitä lapsia näkynyt pyörien kanssa ja kävelemässä reput selässä ja semmoinen tietynlainen mikä tähän koulun ja koulunmäen energiaan niin kuin liittyy, niin se vaimeni ja se oli tappio monelle meidän joukossa olleelle ja ei oltu sillä lailla niin kuin valmistauduttu siihen päätökseen. Meillä oli paljon suunnitelmia siitä, että mitä sitten kun koulut saavat jatkaa, mutta se, että tuleekin tämä päätös, niin siihen me ei oltu valmistauduttu oikeastaan millään tavalla.

Tavallaan suru on aito tunne, mut se on hirveän vaarallinen pakopaikka. Et sä voit jäädä sinne ja sä et ikinä pääse. Niinku luovut, luovut, ahdistut, menetät ja ja näin - ei, käännä se asia niinku ylösalaisin ja lähde niinku, lyö siemen maahan ja anna se versoa uutta.

Eli siitä olkaa hyvä, lusikalla oman mielen mukaan.

Lusikat kilisevät. Kahvia kaadetaan mukiin.

Paula Huhtanen

Sitten siinä vaiheessa kun koulu oli jo lakkautettu, me havahduttiin siihen, että ensimmäiset lapsiperheet muuttaa alueelta pois. Viime kesänä Sarkolan kyläyhdistys mietti myös vakavasti sitä vaihtoehtoa, että tämä yhdistystoiminta lakkaa tällä kylällä. Tämä lopetetaan tää yhdistys. Ja tultiin sitten syksyyn. Itse asiassa me saatiin tuolta Nokian kaupungin suunnasta oikeastaan niitä niinku aloitesignaaleja siitä, että tää voisi olla mahdollista, tämän koulukiinteistön käyttö yhdistyksen toimintatilana ja tapahtumapaikkana.

Ja me alettiin sitten Nokian kaupungin kanssa neuvottelut sellaiselta pohjalta, että me oikeastaan itsekään yhdistyksenä ei ihan tarkkaan tiedetty, että mitä tää niinku tarkoittaisi ja mitä tää olisi. Ja ja totta kai meillä oli niinku asioita, tavoitteita ja unelmia ja haaveita ja ideoita, mutta se suuri kuva ehkä hiukan hukassa vielä siellä ihan ensimmäisten neuvottelujen aikaan. Sitten tammikuun alusta me vuokrattiin tää kiinteistö tähän meidän tarkoitukseen ja ja tuota päästiin niinku luomaan uutta elämää tälle kiinteistölle.

Mut sinne taustalle tarvittiin se koulutaistelun tuoma niinku yhdistyminen ja se energia, niinku yhdistävä energia. Joka sitten tavallaan mittasi sitä meidänkin niinku osallisuuden määrää. Ja nythän tässä on sitten taas lippu salossa ja ollaan ihan uuden aikakauden edessä.

Lintujen laulua. Vanhan koulun ovi avautuu.

Täsät me avataan vanhan koulun kahvilan ohi. Näin, tervetuloa. Sieltä kun sitten lähdetään keittiöstä aulan kautta kulkemaan halki Vahalanden kulttuuritalon, niin tulee vastaan ensimmäisenä tää tila. Tää on tarkoitettu taiteelliseen työskentelyyn ja ja tuota myös kuvataiteen koulutustoimintaan. Tää luokkahuone täällä on enimmäkseen mun teoksia.

No sitten kun ollaan koulussa niin täälläkin on liikuntasali. Meidän juhlasali. Liikuntasali. Tämähän on ehkä Suomen kaunein. Liikuttava. Liikuntasali kuin karamelli. Joskus osattiin tehdä lattiat jaloilleen. Tässä on tehty jalkoja varten lattia.

Sitten kun mennään peremmälle, eihän meillä vieläkään tila pääty täällä näin, että ei tullut ikkuna vieläkään vastaan. Tullaan seuraavaan aulaan. Jonne jälleen kerran oma sisäänkäynti. Me ollaan meidän pajojen alueella nyt. Nyt tähän tulee erilaiset pajatoimintaa ja käsityöläisten huonetiloja.

On tässä paljon vielä savottaa, että meidän kulttuuritalo nyhjästään tyhjästä ja me niinku esimerkiksi kalustetaan tätä taloa, tonttia ja ja luodaan tätä tarpeistoa

kierrätykseen ja tavaralahjoitusten kautta. Se on aika hidas tie. Nää seinäthän luo vaan ne raamit ja me ihmiset tehdään se sisältö.

Tässähän siis ainakin taiteilijana nimenomaan kiinnostaa juuri tämä kulma, että nythän me luodaan niinku uutta elämää. Ja se on se on musta niinku tavattoman mielenkiintoista ja ja ja sitä niinku kiva tutkija seurata ja ja kiitollisena niinku mukana toteuttamassa sitä, että tämähän on ihan sitä mun ydinosaamista. Että, että tosi mielenkiintoista vapaaehtoistyötä me täällä Sarkolan rintamalla sitten tehdään.

Muutos on aina mahdollisuus ja se on meistä kiinni, että mä ainakin haluan itse niinku jos olen tässä mukana ja kun olen mukana, niin haluan rakentaa sitä sitä sellaista hyvää yhteistyötä ja meidän molempien osapuolten niinku yhteistä ymmärrystä siitä. Että että että me ollaan myös kaupungin kanssa niinku ehdottomasti yksi enemmän ja ja me olemme osa Nokian kaupunkia ja Nokian kaupunki arvostaa tätä osaa. Se on aivan selvä homma ja ja tukevat meitä.

Kaikki valta mikä ei pohjaa rakkauteen on väkivaltaa. Että silloin kun se pohjaa siihen rakkauteen ja sulla on sydän mukana siinä, niin se on sitä valtaa juuri sitä kansainvaltaa mitä meidän pitäisi viljellä ja vaalia. Mutta sitten kun siitä puuttuu sydän, se on väkivaltaa.